

A ló és kis gazdája

I. fejezet – Shasta szökése

A történet azokban az időkben játszódik, mikor Peter király uralkodott öccsével, és két lánytestvérével Narnia birodalmában. Ezt az időt Narnia aranykorának is nevezhetjük. Messze délen, Calormen országában élt egy öreg halász. Vele élt fogadott fia, akinek Shasta volt a neve. Arsheesh, az öreg halász mindennapi tevékenysége az volt, hogy hajnalban kivezett a tengerre, és az aznapi fogást a faluban eladta. Attól függően, hogy milyen volt a napi piacolás, úgy viszonyult fiához. Ha jól ment az üzlet, még ajándékot is vett fiának, azonban, ha nem, akár el is náspángolta. A fiút mindig is érdekelte mit rejt az északi táj. Ez persze nem tetszett nevelőapjának. Egy nap különös, barna bőrű idegen tűnt fel. Karját ékítő aranykötőről, az öreg halász rögtön rájött, hogy egy igazi tarkaan áll előtte. Lovát, ezüsttel kidolgozott kantár és kengyel díszítette. Az idegen szállást kért éjszakára. Arsheesh jelezte nevelt fiának, hogy az éjszakát az istállóban töltsse. Vacsora közben az idegen, pénzt ajánlott a fiúért cserében, mire a halász elmesélte a fiú történetét. Shasta eközben hallgatózott, és azon töprengett vajon milyen gazdája lesz az idegen, majd odament a lóhoz, és kérdéseket tett fel neki. Legnagyobb meglepetésére a ló visszaválaszolt, és elmondta neki, hogy gazdája, Anradin tarkaan egy rossz ember. Ezek után a szökést tervezték, az éj leple alatt. Nyomokat hagytak délre, majd északra menekültek.

II. fejezet – Találkozás a titokzatos menekülőkkel

Másnap, délkörül lehetett mikor Shasta megébredt. Minden porcikájában fájdalmat és sajogást érzett, mivel eddig csak számráhaton utazott, majd körülnézett, hol is lehetnek. Még sosem volt ilyen távol a tengertől. Igazi friss levegőt szívhatott, majd leült reggelizni abból az élelemből, ami a nyereg táskában volt. Kevés beszélgetés után, Bree (a ló) indulót fűjt. Amikor lakott területhez értek, a fiú leszállt a lóról és gyalog ment át a falun. Bree pedig megkerülte a települést, és túloldalt találkoztak. Shasta élvezte hallgatni, mikor Bree harcokról beszélt neki. Több héten át utaztak, s ez idő alatt rengeteg falut, folyót hagytak maguk mögött. Egy váratlan pillanatban Bree megtorpant. Közelgő lódobogást hallott. A tarkaan személyét vélték felismerni, így ellenkező irányba vágatattak. Menekülésük nem volt helyénvaló, hiszen két oroszlánba ütköztek. Egy idő után már mindkét lovas az oroszlánok elől menekült. Mikor elhagyták őket Shasta beszédre lett figyelmes. Esküdni mert volna, hogy a másik ló beszélt, s vágta közben beszédbe elegyedtek. Kiderült, hogy a másik lovas nem a tarkaan volt, hanem egy tarkheena, Aravis aki szintén Narniába menekült lovával együtt, Hwinnel. Mivel már az oroszlánok nem jelentettek veszélyt, úgy döntöttek megpihennek, és elmesélik egymásnak történetüket.

III. fejezet – Tashbaan kapuinál

Aravis tarkheena elmesélte honnan származik, és szökése abból adódik, hogy apja feleségül akarta adni Ahoshta tarkaannak. Elmesélte, hogyan tervelt ki mindent, hogy eltűnése néhány napig ne legyen feltűnő. Ezután Bree is elmesélte történetét, majd nyugovóra tértek. Másnap együtt folytatták útjukat. Bree és Aravis történeteket meséltek magukról, ami kissé rosszul esett Shastának, mivel kirekesztve érezte magát. Így folytatván útjukat, egyre nagyobb falvak közeledtek, és egyre több emberrel találkoztak, mivel közeledtek Tashbaanhoz. Megbeszélték, hogyha útjuk szétválna a városi forgatag miatt, akkor az ősi királyok

temetőjében találkozni. Eltervezték, hogy állruhát öltenek, és így próbálnak észrevétlenül túljutni a városon.

IV. fejezet – Narniai küldöttség Tashbaanban

Másnap pirkadatkor elindultak. Shasta nem tudott betelni a város szépségével; nem csoda, hisz a világ egyik csodája volt. A bejutás kisebb szóváltás és pofontól eltekintve zökkenőmentes volt. A gondok azonban csak ezután kezdődtek. Mikor utat kellett adjanak Narnia lovagjainak Shasta elvesztette Breet. Ennél azonban nagyobb gond volt, hogy a lovagok vezetője meglátván a fiút, ezt mondta: „Ő az! Itt a szökevény!”. Majd megfogták és egy óriási terembe vezették, ahol Susan királynő és Edmund király örömteljesen fogadták a fiút, tudniillik összetévesztették az archenlandi herceggel, Corinnal. Lefektették és sörbettel kínálták. Shasta figyelmesen hallgatózott vajon kik ezek, s rájött, hogy a király és a királynő testvérpár. Azt is tudnunk kell, hogy Susan királynő kezét a tashbaani, sötét bőrű Rabadash herceg kérte meg. Susan viszont nem volt elragadtatva tőle, ezért még ma vissza akartak térni Narniába. Edmund király azonban baljós érzéseit tüntette fel a királynő előtt.

V. fejezet – Corin herceg

Elmondta, hogy a tashbaani herceg nem lesz elragadtatva a negatív választól a házasságra nézve, és akár kényszeríteni is fogja. Gyanítja, hogy a tisroc (Tashbaan királya), támadást merénnyel Narnia ellen, ígylát szökést terveztek, amit Tumnus, a faun eszelt ki. Shasta nem tudta mitévő legyen. Mondja el, hogy nem ő az igazi herceg, hogy ő is Narniába szökik? Egy kiadós ebéd után Shasta elaludt, majd pár óra múlva zajra ébredt fel. Valaki az ablakon keresztül mászott be a terembe. Corin herceg volt. Shasta elmesélte a narniaiak szökési tervét, majd mindketten visszakerültek a normális szerepükbe. Elköszöttek egymástól, és Shasta lemászott az ablakon.

VI. fejezet – Shasta a királyszerknál

Shasta sikeresen kijutott a városból, majd a királyszerk felé vette az irányt. Félelmetes volt amint az éjszaka beárnyékolta az egész tájat. A fiú itt összeismerkedett egy macskával, de barátait sehol sem lelta. Azt gondolta, talán ők is a városban rekedtek, ezért holnapig, itt vár rájuk. Másnap sem történt semmi. Arra gondolt, hogy talán egyedül vág neki a sivatagnak. Pakol magához annyi elemőzsiát, amennyit csak elbír, és neki indul az útnak. Napnyugta előtt azonban két lovat látott közeledni. Mikor felismerte, hogy Bree és Hwin az, megörült; ugyanakkor az öröme hamar lecsillapodott, mikor látta, hogy Aravis nincs velük. Egy idegen vezette a két lovat. Nem tudta mi történt és, hogy most mitévő legyen?

VII. fejezet – Aravis Tashbaanban

Valójában az történt, hogy mikor a narniai lovagok elvitték Shastát, egy másik csapat jött utánuk. A csapat vezetője Lasaraleen volt, Aravis régi barátnője. Hogy, hogyan, Lasaraleen felismerte Aravist, majd saját házába hívta. Szolgáinak megparancsolta, hogy senkinek egy szót se áruljanak el Aravistról, ugyanis Aravis édesapja Tashbaanban volt. Miután a két lány megvacsorázott, Aravis szökését tervezték. Tudták, hogy aznap éjjel nem

tudnak megszökni, így meg kellett várják a következő éjszakát. Mikor eljött az idő, Aravis szolgálóruhába öltözött és így indultak el, egy eldugott folyosón, a kimenekítő úton. Utuk során találkoztak két szolgálával, akik elől egy sötét terembe bújtak el. A két szolga süket és vak volt. Ilyen szolgálak vettek részt a titkos tanácskozásokon. A terembe a lányok, olyannyira elrejtőztek, hogy amikor a tiszta, Aravis leendő férje és Rabadash beléptek nem vették őket észre.

VIII. fejezet – A titkos tanácskozás

A titkos találkozó célja az volt, hogy megbeszéljék Archenland és Narnia elfoglalását. A tiszta már régidők óta nem tetszett az, hogy Narnia egy szabad ország volt, s most, hogy fiát Rabadast így kikoszarták kapott is az alkalmon. A támadás mégis úgy volt megtervezve, hogyha netán nem járna sikerrel, akkor sem mocskolta volna be a kezét. Az egész fián száradt volna, aki a szerelemtől hajtva indult Susan királynő elrablására. Lasaraleen és Aravis olyan csöndben maradtak amennyire csak tudtak, s mikor a tanácskozásnak vége lett, csak úgy kapkodták a levegőt, és hálákat adtak, hogy nem buktak le.

IX. fejezet – Át a sivatagon

Aravis borzasztónak vélte a hallottakat, és indulásra sietette barátnőjét. Félelemmel szívükben indultak el. Kis idő múlva elérték a folyót, amelyen a csónakok úsztak. Elbúcsúztak egymástól, és Aravis beugrott az egyik csónakba. Amint a sivatag szélére ért, rögtön észrevette a királysírok kőtömbjeit. Ahogy odaért Shasta is előbujt. A lány beszámolt Rabadash gaztervéről, és útnak indultak. A sivatag, borzasztó vidéknek bizonyult az utazásra. Az éjszakai hidegben szinte teljesen megfagytak, másnap délben pedig borzasztó hőség égette minden porcikájukat. Mikor már javában beesteledett, megérkeztek abba a völgybe, amelyről a holló mesélt. Eldöntötték, hogy itt pihennek egy keveset, de a pihenésbe belealudtak. Csak másnap délelőtt ébredtek meg, és indultak újra útnak.

X. fejezet – A déli határvidék remetéje

Órákon át utaztak, míg egyszer eléjük tárult Narnia és Archenland gyönyörű vidéke. Még időben érkeztek, de Rabadash serege már látóhatáron belül volt. Sebes vágta kezdtek. Útjukat nem csak a fáradtság és kimerültség korlátozta, hanem egy oroszlán is üldözőbe vette őket. Olyannyira a nyomukban volt, hogy Hwin hátán lovagló Aravist, meg is sebesítette. Ekkor Shasta sietségükre sietve teljes erejéből ráordított az oroszlánra. Nem értette honnan volt ekkora bátorsága, de sikere annyira nagy volt, hogy az oroszlán elment. Ekkor a déli határvidék remetéje tűnt fel és sietett a sietségükre. Megmutatta a kaput, amelyen át megtalálják Lune királyt, Archenland királyát. Shasta egyedül indult az útnak.

XI. fejezet – A hívatlan útitárs

Amint átlépte a kaput, friss, füves leejtőn találta magát. Semmire sem gondolva, nekiiramodott és szaladni kezdett. Lassan sűrű erdő vette körül, s kis idő múlva egy tisztás tárult elé. Embereket látott. Mikor odament hozzájuk, maga Lune király is összetévesztette fiával, Corin herceggel. Shasta beszámolt a közeledő veszélyről és azonnal elindultak Anvard

várába. A fiú lemaradt a csapattól, s mikor egy útelágazáshoz ért, nem tudta merre menjen. A veszély már nagyon közel volt. Úgy döntött elbújik és megvárja, míg Rabadash és csapata elmennek, s majd ő a másik úton megy tovább. Egyre magasabban járt. Hideg és sötét volt. Egyszer csak arra lett figyelmes, hogy valaki jön mellette, de nem látta, hogy mi vagy ki lehet az. Majd beszélgetésbe elegyedtek, és kiderült, hogy egy oroszlán. Az az oroszlán, amelyik úgy intézte, hogy találkozzon Aravisal, amelyik védelmezte a királyszerőknél a sakálaktól, amelyik sietette őket, hogy időben figyelmeztessék Lune királyt. Ő volt az, Aslan a nagy oroszlán, „a világmindenség ura, minden királyok királya”. Majd Shasta egyedül maradt.

XII. fejezet – Shasta Narniában

Bizonyítékul, hogy nem álom volt az egész, egy oroszlán lábnyoma volt előtte, amelyből hűsítő patakocska csörgedezett. Kis idő múlva, rájött, hogy Narnia földjén jár, ugyanis találkozott egy beszélő sünnel. Már tucatnyian voltak együtt, mikor közös megegyezés alapján, arra jutottak, hogy értesíteni kell Narnia királyát a veszélyről. Shasta, Daróc (egy törpe) házában végre jóllakhatott, majd kialudta magát. Egyik reggel trombitaszóra ébredtek. Edmund király és Lucy királynő csapataival együtt siettek a csatába. Corin herceg is velük volt. Shasta nagyon megörült mikor viszontláthatta a narniaiakat és hasonmását, Corin herceget. Shasta is csatlakozott a csapathoz, amely az anvardi csatába igyekezett.

XIII. fejezet – Az anvardi csata

Amikor a narniai harcosok megérkeztek Anvardba, a calormeniek már a várkaput döngették. Mikor Rabadash csapatai észlelték a narniai harcosokat, sietve szálltak velük szembe. Rabadash bízott a rajtaütésben, de itt már nem sok reménye maradt. Amíg a calormeniek a narniaiakkal küzdenek, Lune király csapataival együtt kitörték a várból. Teljesen bekerítették az ellenséget. Shasta a csata közben leesett a lováról, s csak jó idő múlva tért újra magához. Látta, hogy a csatának vége és az életben maradt calormeniek már fogságban vannak. A remete, Aravis, Bree és Hwin, a kertben lévő tavacskában nézték végig, mi is történik. Ugyanis nem akármilyen tavacska volt ez. A harc végeztével, Lune király egymás mellé állította Corint és Shastát, majd a tömeg éljenzésbe kezdett, amit a fiúk nem értettek miért.

XIV. fejezet – Hogyan szállta meg Breet a bölcsesség

Mikor a harcnak vége lett, nem volt érdemes tovább nézzék a tavacskát, hiszen látni látták, de hallani nem hallották, mi történik odaát. Eldöntötték tehát, hogy elindulnak Narniába. Ám előbb meglátogatják Shastát Anvardban. Mindhárman félve indultak volna útnak, hiszen a lovak, jó ideje nem jártak Narniában. Aravisz pedig egyáltalán. Nem tudták, vajon milyen fogattásban lesz részük. Amint készülődtek az indulásra, Aslan jelent meg előttük, s elmesélte miként kísérte végig útjukat. Miután az oroszlán eltűnt, kis idő múlva kürt hallatszott. Cor királyi herceget konferálták be, aki nem más, mint Shasta. A fiú elmesélte Aravisnak, hogy ő nem más, mint Lune király fia és Corin ikertestvére. Majd meghívta a lányt, lakjon velük Archenlandban, s így indultak útnak.

XV. fejezet – Rabadash, a röhejes

Mikor Anvard várához értek, Lune király már a kapuban várta őket. Minél előbb szeretne volna üdvözölni őket, majd Lucy királynő is csatlakozott hozzájuk, és megmutatta Aravisnak, hol lesz a lakosztálya. Ezután mindnyájan asztalhoz ültek és Rabadash jövőjéről tanácskoztak. Még egy esélyt adva, kegyelmet akartak nyújtani számára. Rabadash azonban végig csak szídkozódott. Aslan megjelenése sem fogta vissza a káromló szavaktól. Majd egyszer csak, számárrá változott, ami lecsitította Rabadasht. Aslan elmondta, hogy visszaváltásának feltétele, hogy az idei ősi ünnep napján zarándokoljon el a templomba, és mindenki előtt imádkozzon. Akkor visszaváltozik. Ám, ha tíz mérföldnél távolabb merészkedik Tashbaantól, ismét számár lesz belőle, haláláig. Anvardban nagy volt az öröm, a győzelem miatt. Nagy vigadozás között ünnepeltek. Lune király, Cor hercegre hagyta örökségét a birodalom vezetésével együtt. Cor lett az, aki a legjobban forgatta a kardot, de Corin volt az ökölvívás bajnoka. Cor és Aravis összeházasodtak, s az ő fiúk lett Archenland leghíresebb királya, a Nagy Ram.